

Henryk Gasiul

Kierując myśli ku Jubilatowi

Studia Psychologica nr 5, 7

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KIERUJĄC MYŚLI KU JUBILATOWI

Przekazujemy Państwu kolejny, piąty, numer *Studia Psychologica*. Tym razem jest to numer szczególny, poświęcony naszemu Koledze i Przyjacielowi z okazji 40-lecia jego pracy naukowej i dydaktyczno-organizacyjnej.

Profesor Andrzej Jakubik jest postacią wyjątkową, a wyjątkowość ta dotyczy zarówno jego sylwetki osobowości, jak i bogactwa wiedzy oraz intelektualnych zasobów. Kolorytem swej osobowości nasyca formy interakcji z innymi osobami, co pozostaje pewnego rodzaju sztuką i tajemnicą Profesora. Może w tym właśnie kryje się oryginalność relacji i charakteru twórczości naukowo-dydaktyczno-organizacyjnej. Posiadanie talentu, inteligencji nie wystarcza; kluczem do ich rozwoju jest linia życia i doświadczeń kreująca osobowość. Osobowość nie jako zestaw właściwości, ale jako dynamizm i proces, przez który druga osoba może dzięki takiemu sąsiedztwu wydobyć z siebie własny styl. Sądzę, że ta tajemnica dobroci rozwoju prof. Andrzeja Jakubika wynika z takiego stanu. Twórczość i talent nasycony niepowtarzalnością osobową staje się rzeczywistą twórczością i sposobem realizacji talentu. Sądzę, że z tego rodzi się fascynacja, zachwyt człowiekiem, wynika szacunek i podziw dla jego osiągnięć. W tym też tkwi mistrzostwo i chęć bycia przy boku mistrza. Zrozumieć wiedzę przekazywaną przez mistrza można tylko wtedy, gdy ulegnie się czarowi jego osobowości.

Dlatego koledzy i przyjaciele szanują Profesora i stają się otwarci na jego krytykę. Studenci podziwiają wiedzę, sztukę jej przekazu, otwierają się na niego samego i pragną być z nim, chłonąć jego klimat osobowy. Czyż można chcieć więcej ponadto? Co jest ważne dla człowieka nauki, człowieka nauczyciela?

Tak postrzegam prof. Andrzeja Jakubika, Kolegę i Przyjaciela, człowieka otwartego i ciepłego, bogatego w piękno doświadczeń i umiającego te doświadczenia dzielić, przekazywać. Radością stanie się dla nas, korzystających ze skarbów jego osoby, pozostawanie z nim we wspólnocie, jaką tworzy Universitas.

*Redaktor Naczelny SP
Henryk Gasiul*